

ת"פ 55245/08/17 - מדינת ישראל נגד מ ס

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 55245-08-17 מדינת ישראל נ' ס(עציר)
תיק חיצוני: 384836/2017

בפני מאשימה נגד נאשם
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל ע"י משטרת ישראל- שלוחת התביעות בעכו
מ ס
ע"י ב"כ עוה"ד חמוד אחסאן, מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה נימוקי גזה"ד

להלן נימוקי גזה"ד מיום 11.12.17, עיקרי גזה"ד הושמעו בע"פ.

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר דיוני בשני כתבי אישום מתוקנים אשר צורפו. לאחר מכן טענו הצדדים באופן חופשי לעונש.
2. בכתב האישום המתוקן בת.פ. 55245-08-17 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת אימים ובעבירת פציעה כאשר העברין מזויין עבירות לפי סעיפים 192 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- על פי העובדות בכתב האישום המתוקן ביום 27.8.17 הנאשם דקר את אחיו בסכין בכתפו השמאלית נגרם חתך אשר נתפר בהרדמה מקומית. בסמוך לאחר מכן, בתחנת המשטרה איים בנוכחות שוטר "תמתין, תראה שאני אשתחרר הביתה אני שם כדור בראש של אחי א.". 3. בכתב האישום המתוקן בת.פ. 19163-04-15 הורשע הנאשם בעבירת פציעה כשעברין מזויין, עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- על פי העובדות בכתב האישום המתוקן ביום 25.8.14 היכה הנאשם באמצעות חפץ בראשו, בכתפו ובגבו של המתלונן אשר נזקק לתפרים בכתף והדבקת החתך בראשו.
4. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערך המוגן של זכות האדם לשלמות גופו ובטחונו. זכותו של אדם לחיות ללא מורא ופחד. זכות זו מקבלת משנה תוקף כאשר מדובר בפגיעה בתוך התא המשפחתי בין אח לאחיו. מדובר בעבירות אלימות שלא מן המדרג הנמוך, כאר באחת נעשה שימוש בחפץ ובאחר שימוש בסכין. בשתיהן מדובר בפציעות אשר חייבו תפירת החתך.

5. מדובר בשני אירועים שונים, אשר על אף הדמיון בפציעה, התרחשו בהפרש של שלוש שנים זה מזה. הנאשם נושא במלוא האחריות לעבירה. לא נטען לקנטור או להשפעה של אחר. יחד עם זאת לא ניכר תכנון מיוחד אשר קדם לביצוע העבירות. בפרטי כתביה אישום תואר הנזק אשר נגרם מביצוע העבירות אשר דומה לנזק אשר היה צפוי להיגרם מהן, אם כי במקרי אלימות לעולם אין לדעת מה עוצמת ומידת הנזק שתגרום האלימות. לא הוגשו כל ריאות באשר לפגיעה מעבר למתואר בכתב האישום.

6. מדובר בשני אירועים שונים ויש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע.

באשר לכתב האישום הראשון מבחינת סדר הזמנים (ת.פ. 19163-04-15) מתחם הענישה נע לטעמי בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשים לצד ענישה מותנה. לא ניתן הללום כי דקירה עם חפץ חד תסתיים ללא ריצוי מאסר, בין אם מאחורי סורג ובריח ובין אם בעובדות שירות. יחד עם זאת הרף התחתון של מתחם הענישה אמור להיות כזה המכיל מקרים חד פעמים לאנשים ללא עבר פלילי.

באשר לאירוע השני יש לקבוע מתחם גבוה יותר. ראשית, מדובר בסכין. שנית, מדובר בין אחים. איני רואה בכך נסיבה מקלה אלא מחמירה. התא המשפחתי אמור להיות מקום בו קיימת הנה ברמה גבוה יותר על בטחונו של אדם. ומעבר לכך, לא מדובר רק בדקירה אלא לאחר מכן גם באיום. יחד עם זאת יש לזכור כי על אף שמדובר לכאורה באיום אשר הושמע בתאריך מאורח יותר לדקירה, הרי בפועל מדובר בהפרש של כ- 3 שעות, שכן הדברים התרחשו לפני ואחרי חצות. לפיכך מתחם הענישה מתחיל לטעמי ב- 4 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

7. הפסיקה כוללת מגוון רחב של ענישה בעבירות אלו. לתמיכה במתחם אשר נקבע על ידי אוכל להפנות בין היתר כדלהלן-

א. בע"פ 48448-02-11 (מחוזי חי') לפידות נ. מדינת ישראל דן בית המשפט המחוזי בערעור על הרשעה ועל חומרת העונש שהגיש המערער. המדובר בעו"ד אשר ניהל שמיעת ראיות ואחריה הורשע המערער בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 335 + 334(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שהמתלונן, אותו ייצג המערער, הגיע למשרדו ובין השניים פרץ ויכוח. במהלך הוויכוח נטל המערער סכין (שאורך להבה כ- 17 ס"מ) וכאשר ניסה להדוף את המתלונן אל מחוץ למשרדו, דקר את המתלונן בצווארו, אוזנו וידו באמצעות הסכין. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן חתכים והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית המשפט השלום השית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים אשר ירוצה בעובדות שירות וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. בית המשפט המחוזי אישר את הענישה.

ב. בע"פ 30187-10-12 (מחוזי חי') סער נ. מדינת ישראל, דן בית המשפט בערעור על החלטת בית המשפט השלום להרשיע את הנאשם ועל חומרת העונש. שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך כי במהלך המשחק התעורר וויכוח בין המערער למתלונן, כאשר במהלכו איים המערער על המתלונן כי יהרוג אותו. זמן קצר לאחר מכן, שב המערער למגרש כשבידו אבן. המערער רץ

לעבר המתלונן והשליך את האבן לעברו ממרחק של כמטר ממנו. האבן פגעה בכתפו השמאלית ובפניו של המתלונן, והמערער נמלט מהמקום. בעקבות פגיעת האבן במתלונן, נגרמו לו פצע שפשוף בזרוע שמאל, שפשוף בפנים, כאבים והגבלה מסוימת בתנועת כתף שמאל. המתלונן נזקק לטיפול רפואי בבית החולים לגליל המערבי בנהרייה ולשלושה ימי מנוחה. שם החליט בית המשפט להרשיעו אך לצד ההרשעה השית צו מבחן למשך 18 חודשים מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. גזה"ד אושר בבית המשפט המחוזי.

ג. בע"פ 25963-04-17 (מחוזי חי') מוסטפא חסנין נ. מדינת ישראל נדון ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. נסיבות אותו מקרה היו כי "לאחר שפרץ ויכוח בין המערער לבין עובד אחר במוסך בו עבדו השניים, החלה תגרה ביניהם במהלכה היכו איש את רעהו. אנשים שנכחו במקום הפרידו בין הניצים, כשהמערער נותר במוסך והמתלונן הוצא החוצה. בהמשך, יצא המערער מן המוסך כשהוא מחזיק בידו סכין יפנית, ניגש למתלונן (שהובא לחזית המוסך כדי להשלים ביניהם), ופצע אותו באמצעות הסכין באופן שהחל דוקר את המתלונן בפניו ובראשו מספר פעמים, וכתוצאה מכך נפצע המתלונן בקרקפת ובפנים, ונגרמו לו פצעים רבים. המתלונן הובהל לבית החולים, הוכנס לחדר הים ואושפז לקבל טיפול רפואי לצורך סגירת הפצע הגדול שבקרקפת באמצעות סיכות מתכת, והפצע בסמוך לשפה התחתונה נתפר." בית משפט השלום קבע את מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה, קבע בית משפט קמא בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר מותנה ופיצוי למתלונן. בית המשפט המחוזי אישר את המתחם. יש לשים לב כי מדובר במתחם גבוה בהרבה מן המתחם אשר לפני, אולם, כולל נסיבות חמורות מן הנסיבות אשר לפני. מדובר במי אשר חזר למקום הויכוח כשהוא נושא סכין והפציעה אשר גרם חמורה שבעת מונים, עד כי חייבה טיפול בחדר הים.

8. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם. איננו יודיעם רבות על הנאשם. לא הוגש תסקיר בעניינו. הנאשם עצור במעצר עד תום ההליכים מאז האירוע האחרון, קרי מאז יום 27.8.17 וזה לא מעצרו הממושך הראשון. המדובר בליד 1987 כיום כבן 30.

9. באשר לת.פ. 15-04-19163, כתב האישום הראשון בזמן, מדובר אשר במקרה ראשון של נאשם נעדר עבר פלילי. הסנגור ביקש להגיש הסכם סולחה עם המתלונן. לא יכולתי לקבלו בשל השלב בו ביקש להגישו והדרך שאינה עולה בקנה אחד עם דיני הראיות וסדרי הדין. יחד עם זאת יש לציין כי הנאשם נטל אחריות מלאה וחסך שמיעת ראיות. יש לקבוע כי ביחס לאותו כתב אישום הנאשם מצוי בחלק התחתון של מתחם הענישה.

10. באשר לת.פ. 17-08-55245, מדובר באירוע אשר התרחש לאחר שכנגד הנאשם כבר הוגש כתב אישום ביחס לאירוע הראשון והוא עדין התנהל. קרי, אומנם טרם הורשע, אך עצם קיומו של ההליך לא היה בו כדי להרתיעו. בפני בית המשפט העידו שני אחיו של הנאשם כולל האח אשר נפצע וצינו את

העובדה כי מדובר באח הבכור אשר עזר רבות בבית לאחר פטירת אביהם ואירועים נוספים שעברו. עוד ציינו כי נערכה ביניהם סולחה. הם ביקשו כי ישוב הביתה וכי הם זקוקים לו בבית.

לפיכך, הני מוצאת כי הנאשם מצוי בחלק הנמוך של המתחם אך לא תחתיתו.

11. על פי הוראות סעיף 40(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מוצאת אני לנכון לגזור עונש נפרד לכל אחד מכתבי האישום, על פי המתחמים ומקומו של הנאשם במתחם, כפי שפירטתי לעיל.

א. בגין ת.פ. 19163-04-15 מאסר בפועל בן 3 חודשים לצד מאסר מותנה.

ב. בגין ת.פ. 55245-08-17 מאסר בפועל בן 5 חודשים לצד מאסר מותנה.

בהתאם להוראות אותו סעיף על בית המשפט לקבוע את מידת החפיפה בין העונשים, אם בכלל. לעניות דעתי מאחר והנאשם בחר להודות ו"לנקות שולחן", יש להקל עם הנאשם בדרך של חפיפת חודש אחד כך שסך הכל ירצה 7 חודשי מאסר.

12. נוכח כל האמור לעיל גזרתי על הנאשם ביום 11.12.17 את העונשים הבאים-

א. מאסר לתקופה של 7 חודשים החל מיום מעצרו 27.8.17.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת איומים ויורשע עליה בדיון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות, למעט איומים, מסוג עוון ויורשע עליה בדיון.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע עליה בדיון.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק הנימוקים לצדדים. הסנגור יעביר לנאשם.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ח, 12 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.